Ebû Saîd el-Hudrî ve Abdullah b. Buhayne gibi birçok sahâbîden hadis rivayet etti. Kendisinden de Zührî, Ebü'z-Zinâd, Sâlih b. Keysân ve Abdullah b. Lehîa gibi muhaddisler rivayette bulundular. Mushaf yazmakla da meşgul olan A'rec, Ebû Hüreyre, İbn Abbas ve Abdullah b. Ayyâş'tan **arz*** usulüyle kıraat tahsil etti. Yedi kıraat imamından Medine'nin meşhur kıraat âlimi Nâfi' b. Abdurrahman b. Ebû Nuaym'a da aynı yolla kıraat okuttu. Arap dili ve **ensâb*** konusunda sayılı âlimlerden biriydi. Arapça ile ilgili kaideleri ilk defa ortaya koyanın A'rec olduğu da ileri sürülmüştür.

Çok hadis rivayet etmesiyle tanınan ve rivayetleri *Kütüb-i Sitte*'de yer alan güvenilir muhaddis A'rec ömrünün sonlarında Mısır'a hicret etti. Murâbıt (bk. **RİBÂT**) olarak yaşadığı İskenderiye'de seksen yaşlarında vefat etti.

BİBLİYOGRAFYA :

İbn Sa'd, *et-Tabakāt*, V, 283-284; Zehebî, *A'lâmü'n-nübelâ*, V, 69-70; a.mlf., *Tezkiretü'l-huffâz*, I, 97; a.mlf., *Ma'rifetü'l-kurrâ* (Beşşâr), I, 77-78; İbnü'l-Cezerî, *Gāyetü'n-nihâye*, I, 381; İbn Hacer, *Tehzîbü't-Tehzîb*, VI, 290-291.



ABDULLAH AYDINLI

A'REC, Humeyd b. Kays

(حميد بن قيس الأعرج)

Ebû Safvân Humeyd b. Kays el-A'rec el-Mekkî (ö. 130/747-48)

Mekkeli kıraat âlimi ve muhaddis.

Babası Kays, Zübeyr b. Avvâm'ın **mevâlî***sinden olduğu için, onun mensup bulunduğu kabileden dolayı Esedî nisbesiyle de anılır. Kıraat ilmini Mücâhid b. Cebr'den öğrenerek bu kıraati ona üç defa arzetmiş ve hayatı boyunca sadece Mücâhid'in kıraatini okutup rivayet etmiştir. Bu sahada yetiştirdiği en meşhur talebeleri Süfyân b. Uyeyne ile yedi kıraat imamlarından Ebû Amr b. Alâ'dır. Her ikisi de kıraati ondan **arz*** yoluyla almışlardır. Süfyân b. Uyeyne'nin söylediğine göre Mekkeliler'in içinde İbn Kesîr ile A'rec'den daha iyi Kur'an bilen yoktu. Hadis tahsil ettiği hocaları arasında Zührî, Muhammed b. İbrâhim et-Teymî, Amr b. Şuayb ve Muhammed b. Münkedir gibi muhaddisler; hadis okuttuğu talebeleri arasında da Ebû Hanîfe, Süfyân es-Sevrî, Mâlik b. Enes, Ca'fer es-Sâdık ve Ma'mer b. Râşid gibi meşhur âlimler vardır. Rivayetleri *Kütüb-i Sitte*'de mevcut olup meşhur hadis tenkitçileri tarafından güvenilir bir muhaddis olarak tanıtılmaktadır.

BİBLİYOGRAFYA :

İbn Sa'd, *et-Tabakāt*, V, 486; *el-Cerh ve't-ta'dîl*, III, 227-228; İbn Adî, *el-Kâmil*, II, 686-687; Zehebî, *Ma'rifetü'l-kurrâ* (Beşşâr), I, 97-98; İbnü'l-Cezerî, *Gāyetü'n-nihâye*, I, 265; İbn Hacer, *Tehzîbü't-Tehzîb*, III, 46-47.



İSMAİL KARAÇAM

A'REC, Nizâmeddin

(bk. **NİZÂMEDDİN en-NÎSÂBÛRÎ**).

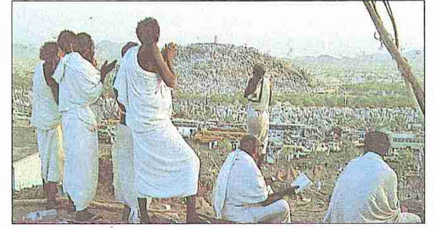
AREFE

(عرفة)

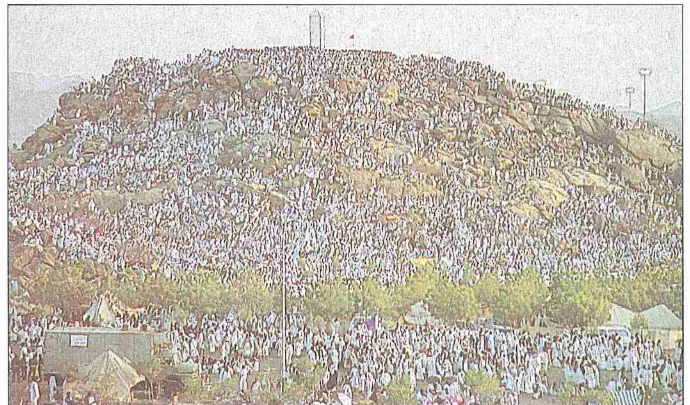
Kurban bayramından bir önceki güne verilen ad.

Arefe haccın en önemli farzı olan **vakfe***nin yapıldığı yerin (Arafat) diğer adıdır. Vakfe, kurban bayramının bir gün öncesi olan zilhicce ayının dokuzuncu günü burada yapıldığından bu güne **yevmü arefe** (arefe günü) veya Türkçe'de kısaca arefe (arife) denilmiştir.

Arefe günü, haccın temel rüknü olan vakfenin o gün yapılması sebebiyle büyük önem taşımaktadır. Bu günün önemine, faziletli ve makbul duanın o gün yapılan dua olduğuna dair hadisler vardır (bk. Şevkânî, IV, 70; Muhibbüddin et-Taberî, s. 392). Vakfe, arefe günü zeval vaktinden kurban bayramının birinci günü fecrin doğuşuna kadar olan süre içinde yapılır (geniş bilgi için bk. **VAKFE**). O gün vakfenin dışında yapılması gereken başka önemli hususlar da vardır. Hacıların **terviye*** günü (8 Zilhicce) Mekke'den Mina'ya gidip orada geceledikten sonra arefe günü sabah namazını Mina'da kılarak güneşin doğuşunu takiben Arafat'a çıkmaları, zeval vaktinden sonra orada gusletmeleri, öğle ve ikindi namazlarını öğle vaktinde birlikte kılmaları (bk. **CEM'**), zamanlarını tekbir, tehlil, telbiye, salâtü selâm ve dua ile geçirmeleri ve akşam güneşin batmasıyla birlikte Müzdelife'ye doğru yola çıkmaları sünnettir. Hz. Peygamber'den arefe günü oruç tutmanın faziletine dair hadis rivayet edildiği gibi, Arafat'ta oruç tutmanın menedildiğine ve kendisinin orada oruç tutmadığına dair hadisler de vardır. Buna göre, hacıların zayıf düşerek asıl görevlerini aksatmalarına yol açacağı için arefe günü oruç tutmaları mekruh, hacca gitmeyenlerin aynı günü oruç tutması ise müstehap kabul edilmiştir (Şevkânî, IV, 267-269; *el-Fetâva'l-Hindiyye*, I, 229). Ayrıca kurban bayramının dördüncü günü ikindi namazına kadar her farz namazın ardından okunan **teşrik*** tekbirlerine de arefe günü sabah namazından sonra başlanır. Diğer taraftan, Hanefîler'e göre arefe ve daha sonraki dört gün içinde umre yapmak, diğer hac vazifelerini aksatabileceği için tahrîmen mekruh sayılmıştır. Bugün uygulamada görülen izdiham, Hanefî mezhebine ait hükmün isabetli olduğunu ortaya koymaktadır. Diğer üç mezhebe göre ise kerahet söz konusu değildir (*Mv.F*, II, 144).



Arefe günü Arafat'ta vakfe duası yapan bir grup hacı



Arefe günü Cebelirahme

Arefe günü, Arafat'taki hacıları taklit maksadıyla halkın Mescid-i Nebî'de veya başka herhangi bir mescid veya yerde toplanması bid'at olup mânasız bir davranıştır (İbn Vaddâh, s. 46-47; Muhibbüddin et-Taberî, s. 387; *el-Fetâva'l-Hindiyye*, I, 153).

Kurban bayramından bir gün öncesine mahsus olan arefe tabiri, Türkçe'de ramazan bayramından bir gün öncesi için de kullanılmaktadır. Bunun gibi, belli gün ve bayramlardan bir gün öncesine veya önemli bir olay ya da olayların cereyan ettiği bir dönemden önceki günlere de Türkçe'de arefe denmektedir.

BİBLİYOGRAFYA :

Lisânü'l-ʿArab, "ʿarf" md.; *Kāmûs-ı Türkî*, s. 933-934; İbn Vaddâh, *el-Bidaʿ ve'n-nehy ʿanhâ* (nşr. M. Ahmed Dehmân), Dımaşk 1400/1980, s. 46-47; Kâsânî, *Bedâʾiʿ*, II, 125-126; Yâkūt, *Muʿcemü'l-büldân*, IV, 104; Nevevî, *Şerḥu Müslim*, Kahire 1392/1972, VIII, 2; IX, 117; Muhibbüddin et-Taberî, *el-Ḳırâ li-ḳāṣıdi Ümmi'l-ḳurâ* (nşr. Mustafa es-Sekkā), Kahire 1390/1970, s. 382, 385, 387, 392, 396, 403-405; Aynî, *ʿUmdetü'l-ḳārî*, Kahire 1392/1972, VIII, 154; IX, 179-182; Şevkânî, *Neylü'l-evṭâr*, IV, 70, 267-269; İbn Âbidîn, *Reddü'l-muḥtâr*, I, 169-170; II, 511; Elmalılı, *Hak Dini*, II, 711; *el-Fetâva'l-Hindiyye*, Bulak 1310-11, I, 16, 153, 227, 229; *Mv.F*, II, 144.



M. ÖZGÜ ARAS

AREL, Hüseyin Sadeddin

(1880-1955)

Ünlü Türk mûsiki bilgini, bestekâr ve hukukçu.

Babası, Anadolu kazaskeri Dardağanzâde Hacı Mehmed Emin Efendi, annesi Fatma Zekiye Hanım'dır. Ailesi soyadı kanunundan sonra Arsebük, Arel ve Dardağan soyadları ile devam etmiştir.

İstanbul Vefa'da doğdu. İlk öğrenimine Vefa'daki Taşmektep'te başladı, Şemsülmaârif ve Numûne-i Terakkî mekteplerinde devam etti. Babasının **nâib*** olarak İzmir'e tayin edilmesinden sonra orta öğrenimini oradaki Fransız Koleji'nde yaptı. Bir taraftan da özel olarak İngilizce, Fransızca ve Almanca dersleri alıyordu. Ayrıca İzmir'de başladığı medrese tahsilini, İstanbul'da tamamlayarak İstanbul rüûsunu kazandı. Yüksek tahsilini İstanbul'da Mekteb-i Hukūk-ı Şâhâne'den birincilikle mezun olarak tamamladı (1906).

Daha orta öğrenimi sırasında memuriyet hayatına girdi. Önce Aydın Vilâyeti Mektûbî Kalemi **müsevvid***i oldu (1895). Sonra İstanbul'da Adliye Nezâreti'nde sırasıyla mütercimlik, Mektûbî Kalemi şifre kâtipliği, mühür ve şifre müdürlüğü ile mektûbî muavinliği görevlerinde bulundu. Bu görevde iken Adliye Nâzırı Abdurrahman Paşa'nın kızı Pâkize Hanım'la evlendi (1907). II. Meşrutiyet'in ilânından sonra Adliye Nezâreti mektûbî müdürlüğüne terfî etti. Otuz üç günlük Ticâret-i Bahriyye Mahkemesi âzalığından sonra Rumeli-i Şâhâne Vilâyât-ı Selâse adliye müfettişliğine tayin edildi (1 Kasım 1909). 1910'da Washington'da toplanan Milletlerarası Hukuk Kongresi'ne Osmanlı Devleti delegesi olarak katıldı. Bu münasebetle Avrupa ve Amerika Birleşik Devletleri'ni gezerek incelemeler yapma imkânı buldu. Bir müddet sonra tekrar Adliye Nezâreti'nde görev aldı. Buradaki Umûr-ı Cezâiyye müdürlüğü ve müsteşarlık vazifelerinden sonra 1 Mart 1913'te Şûrâ-yı Devlet Nâfia ve Maliye Dairesi âzası oldu. Bir yıl sonra Defter-i Hākānî nâzırlığına, 1915'te Şûrâ-yı Devlet Tanzimat Dairesi reisliğine getirildi. Aralık 1918'de Şûrâ-yı Devlet'in lağvı üzerine bu görevden ayrıldı. Cumhuriyet'in ilân edildiği günlerde İzmir'e giderek bir avukatlık bürosu açtı ve beş yıl burada kaldı. Bu yıllarda Adliye Vekâleti Ahkâm-ı Şahsiyye Komisyonu'na başkanlık etti, tapu ve kadastro kanununun çıkmasını sağladı. Türk Hukukçular Derneği'ni kurdu. 1943'te İstanbul Belediye Konservatuarı İlmî Kurul reisliğine getirildi ve beş yıl bu görevde kaldı. Bu görevde iken Filarmoni Derneği'ni kurdu. Başkanlıktan ayrıldığı yıl İleri Türk Mûsikisi Konservatuarı Derneği'ni kurdu ve hayatının sonuna kadar bu derneğin başkanlığını yaptı. 6 Mayıs 1955'te Şişli'deki evinde vefat etti. Kabri Zincirlikuyu Asrî Mezarlığı'ndadır.

İngilizce, Fransızca, Almanca, Arapça ve Farsça'yı birinden diğerine tercüme yapacak derecede iyi bilen Arel İslâm hukuku, Mecelle ve Avrupa hukuku hakkındaki derin bilgisiyle Türk hukuk tarihinin önemli simaları arasında yer almıştır. Devletin çeşitli kademelerinde üstlendiği görevler, Avrupa ve Birleşik Amerika'da verdiği konferanslar, tebliğler ve yazdığı makalelerle 1928-1953 yılları arasında İstanbul'daki avukatlık hayatı onun iyi bir hukukçu olarak tanınmasına sebep olmuştur. Fakat asıl şöhretini Türk mûsikisindeki çalışmalarıyla elde eden Arel'in bilhassa Türk mûsikisinin son devirdeki en önemli birkaç simasından biri olduğu kabul edilmektedir.

İlk mûsiki tahsiline İzmir'de on yaşlarında iken mandolin çalarak başladı. Bir süre sonra Şeyh Cemal Efendi'den ud ve Türk mûsikisi dersleri aldı. İstanbul'a döndüğünde bestekâr udî Şekerci Cemil Efendi'den mûsiki bilgisini ilerletti. Ayrıca ney, piyano ve diğer bazı nefesli ve yaylı sazları öğrendi. 1907-1909 yıllarında ünlü besteci ve mûsiki bilgini Edgar Manas'tan armoni, kontrpuan ve füg dersleri aldı. Başta Şeyh Hüseyin Fahreddin Dede olmak üzere çeşitli üstatlardan Türk klasik ve dinî mûsikisi meşketti. Özel mûsiki toplantılarının birinde Dr. Suphi Ezgi ile tanıştı ve onunla hayat boyu sürecek bir mûsiki arkadaşlığına başladı. Dârütta'lîm-i Mûsikî'nin öğretim kadrosunda yer aldı. Ayrıca çok sesli mûsiki ile de meşgul oldu. Kemençe beşlemesi gibi bir yeniliği gerçekleştirerek soprano, alto, tenor, bas, kontrbas olmak üzere beş ayrı boy kemençe imal ettirdi. Bu sazlar için dörtleme ve beşlemeler besteledi. İstanbul Şehir Umumi Meclisi'nce İstanbul Konservatuarı Batı Mûsikisi Bölümü'nün düzeltilmesi ve 1926'da kapanan Türk Mûsikisi Bölümü'nün yeniden açılması için büyük yetkilerle İlmî Kurul reisliğine getirildi. Burada Türk mûsikisi nazariyatı ve tarihi dersleri verdi. Türk Mûsikisi İcra Heyeti adıyla bir topluluk kurdu. Konservatuar'ın Batı Mûsikisi Bölümü'nü orta derecede bir Avrupa konservatuarı seviyesine ulaştırdı. Belediye Konservatuarı'ndan ayrıldıktan sonra İleri Türk Mûsikisi Konservatuarı'nı kurdu. 1953'e kadar buradaki derslerine devam etti.

İstanbul Belediye Konservatuarı'nda ders verdiği sıralarda, Türk mûsikisinin nazariyatı ve tatbikatı ile ilgili fikirlerini benimseyen öğrencileri Arelci adı ile anılmaya başladı. Sonraları, bu yeni şartlar içinde yapılan eğitim hamleleri Arelcilik akımı olarak nitelendirildi. Bu akımın ilkelerini şu şekilde tesbit etmek müm-



Hüseyin Sadeddin Arel (Haydar Sanal arşivi)